

Email: procesretskontoret@jm.dk

Justitsministeriet
Procesretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Michael de Thurah
Deres ref.: 2017-4000-0041

FIR
c/o Kromann Reumert
Sundkrogsgade 5
DK 2100 København Ø
aippi@aippi.dk
www.aippi.dk

12. januar 2018

**Vedr.: Høring over forslag til lov om ændring af retsplejeloven
(Vidneudelukkelse for patentrådgivere, obligatorisk digital
selvbetjening ved ansøgning om fri proces m.v.)**

Foreningen Industriell Retsbeskyttelse (FIR) takker for høringen over det fremsendte lovforslag.

FIR har alene bemærkninger til de foreslåede regler om vidneudelukkelse for patentrådgivere. Bemærkningerne er følgende:

FIRs medlemmer omfatter et stort antal patentrådgivere, som er jurister (advokater) eller patentagenter såvel fra konsulentvirksomheder (eksterne rådgivere) som fra industrivirksomheder (interne rådgivere).

FIR hilser i høj grad lovforslagets nye regler om vidnefritagelse af patentrådgivere velkommen af de grunde, der er anført i bemærkningerne, det vil sige navnlig for at danske virksomheder kan minimere risikoen for, at rådgivning fra deres danske interne og eksterne patentrådgivere vil blive fremlagt i en retssag i andre lande, herunder navnlig i *common law* lande som USA.

Patentrådgivere (EPAer) omfattes af § 170, stk. 2, 2. pkt.

For at opfylde det nævnte formål, er det centralt, at reglerne finder anvendelse såvel på eksterne som på interne patentrådgivere, som forslaget lægger op til.

For at lovforslaget i videst muligt omfang kan opfylde det ovenfor nævnte formål, finder FIR dog, at bestemmelsen i § 170, stk. 2, 2. pkt. også bør omfatte patentagenter, det vil sige EPA'ere, når disse rådgiver om patentforhold, hvad enten disse er interne eller eksterne.

§ 170, stk. 2, 2. pkt. bestemmer, at vidnepålæg i borgerlige sager ikke kan udstrækkes til, "hvad en advokat har erfaret i en retssag, som har været betroet ham til udførelse, eller hvori hans råd har været søgt".

Ved behandlingen af patentretssager vil der oftest være såvel patentagenter som advokater på det hold, der rådgiver om førelsen af sagen. Virksomheder bør være frie til at søge råd hos patentagenterne i fortrolighed - også på skrift

- på lige fod med muligheden for at søge råd hos advokaterne. Af bemærkningerne til nr. 4 og 5 side 28 fremgår:

"Hensynet bag bestemmelsen [§ 170, stk. 2, 2. pkt.] – at sikre en parts mulighed for i fortrolighed at kunne rådføre sig med en advokat i forbindelse med en retssag – findes imidlertid at gøre sig tilsvarende gældende i de situationer, hvor en EPA bistår en klient i anledning af en retssag, som klienten er part i. Det forudsættes derfor, at muligheden for at pålægge en EPA at afgive vidneforklaring i medfør af § 170, stk. 2, 1. pkt., kun helt undtagelsesvis vil kunne anvendes i de tilfælde, hvor det drejer sig om oplysninger, som EPA'en har fået kendskab til som led i en sådan bistand."

Da de samme hensyn gør sig gældende, og da der ikke ses at være grund til at behandle virksomhedernes muligheder for at få rådgivning fra patentagenter i fortrolighed anderledes end deres mulighed for at få rådgivning fra advokater, taler dette for, at lade patentagenter omfatte af § 170, stk. 2, 2. pkt. Dette gælder navnlig da bestemmelserne indføres overvejende for at beskytte mod at domstolene i andre lande kan pålægge patentagenter at give oplysning om deres rådgivning til (danske) virksomheder. Når de udenlandske domstole spørger, om patentagenter er fritaget fra at afgive forklaring om forhold som vedkommende har rådgivet om i forbindelse med en retssag, vil vi være nødt til at oplyse de udenlandske domstole om, at der faktisk er overladt en skønsbeføjelse til dommeren, og at det således er muligt at pålægge patentagenter at afgive vidneforklaring derom, og at der omvendt ikke er overladt et sådant skøn i forhold til advokater. Dette vil rejse tvivl om, hvorvidt de udenlandske domstole vil respektere, at patentagenter ikke skal afgive forklaring om sådanne forhold, og dermed vil virksomhederne muligvis ikke turde modtage rådgivning fra patentagenter herom. Hvis der ikke er vægtige grunde til at holde patentagenterne ude af § 170, stk. 2, 2. pkt. - hvad der ikke synes at være - taler hensynet til virksomhederne for en klar regel.

Hvis ministeriet fortsat ønsker, at patentagenter (EPAer) skal kunne pålægges at afgive vidneforklaring om, hvad vedkommende har erfaret i en retssag, hvori hans råd har været søgt, foreslås det, at det anføres i selve lovbestemmelsen, at dette kun "helt undtagelsesvist" kan ske i forhold til patentagenter, således at de udenlandske dommere ikke kan være i tvivl om kvalificeringen.

Rådgivning der hidrører fra personer omfattet af § 170 anses fortrolige

Hvis reglerne skal virke efter hensigten, bør også gengivelse af advokaternes og patentrådgiverens råd være omfattet af fortrolighed, dvs. hvis for eksempel en person i en virksomhed citerer eller gengiver rådgivning, der

hidrører fra disse personer, bør de ligeledes være undtaget fra parters og tredjemands pligt til at give edition og vidneforklaring.

Bestemmelser herom findes bl.a. i den straffeprocessuelle beslaglæggelsesregel i § 802, stk. 4. 1. pkt.:

"Stk. 4. Skriftlige meddelelser eller lignende, som hidrører fra en person, der efter reglerne i § 170 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne i sagen, kan ikke beslaglægges hos en mistænkt."

Det fremgår ikke af ordlyden af bestemmelserne om edition i civile sager, §§ 298 og 299, at der gælder en tilsvarende begrænsning i tilfælde af edition i civile sager. En sådan begrænsning er imidlertid nødvendig, hvis hensigten med reglerne skal opnås.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis det blev præciseret i lovforslaget, at editionspligten i civile sager (§ 298 og § 299) ikke omfatter skriftlige meddelelser eller lignende, som hidrører fra en person, der efter reglerne i § 170 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne i sagen.

FIR står naturligvis til rådighed, hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål.

Med venlig hilsen
Foreningen Industriel Retsbeskyttelse

Nicolai Lindgreen
formand